Volksgezondheid
Veiligheid van de Voedselketen
Leefmilieu

Directoraat-generaal Gezondheidszorg
Dienst Gezondheidsberoepen en beroepsuitoefening

UW

DATUM 18 JUNI 2024

BIJLAGE(N) /

CONTACT PATRICK WATERBLEY
E-MAIL: Patrick.Waterbley@health.fgov.be

Ter attentie van Hr. Frank Vandenbroucke
Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

BETREFT ADVIES HOGE RAAD ARTSEN [1] D.D. 13 JUNI 2024

Taalkennis van gezondheidsbeoefenaars – uw adviesaanvraag d.d. 24 april 2024.

Mijnheer de Minister,

De Hoge Raad Artsen nam tijdens de plenaire vergadering van 13 juni 2024 kennis van uw adviesaanvraag d.d. 24.04.2024 evenals van de publicatie van de Wet van 18 mei 2024 [2] die een duidelijker reglementering invoert wat betreft de vereiste taalbeheersing van gezondheidszorgbeoefenaars.

U vraagt naar de situaties van buitenlandse artsen die een visum moeten aanvragen en onderhevig zijn aan de nieuwe reglementering inzake taalbeheersing. Aan de Hoge Raad wordt gevraagd of er best (bijkomende) uitzonderingen op de vereisten voorzien worden voor een of meerdere groepen en zo ja, welke.

Vooreerst drukt de Hoge Raad Artsen de appreciatie uit voor de verduidelijking van de wetgeving terzake. Taalkennis is heel belangrijk voor de kwaliteit en veiligheid van de zorg en omwille van de rechten van de patiënt.
De Hoge Raad realiseert zich de contraintes van artikel 53 Richtlijn Beroepskwalificaties 2005/36/EG waarbij slechts één taal van de Lidstaat kan vereist worden. Een kennis van de taal van de regio waar de arts zich vestigt blijft evenwel een – in overleg met de EU Commissie - verder te onderzoeken of na te streven logische doelstelling.
Daarnaast onderschrijft de Hoge Raad de keuze om de taalkennis zowel te vereisen voor tijdelijke en occasionele dienstverlening (waarvan de grenzen niet altijd scherp afgelijnd zijn) als voor vestiging in het kader van de Richtlijn Beroepskwalificaties.

Wat betreft de vorming van buitenlandse artsen, merkt de Hoge Raad Artsen vooreerst op dat taalkennis ook in een vormingscontext belangrijk is zeker zodra er een contact is met patiënten. Dit laatste kan deels afhangen van het betrokken specialisme (bv anatomopathologie versus huisarts- of inwendige geneeskunde). Een contextvereiste - zoals de aanwezigheid van iemand die de effectieve communicatie met de patiënt kan waarborgen – kan de vereiste taalkennis versoepelen.

1 Hoge Raad van artsen-specialisten en van huisartsen.
2 Wet 18 mei 2024 tot wijziging van de wet van 22 april 2019 inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg en van de wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen voor wat betreft de taalbeheersing van gezondheidszorgbeoefenaars, *BS* 31 mei 2024.

De Hoge Raad Artsen onderscheidt qua vormingscontext volgende situaties [3]:

- Artikel 146 Wet 10 mei 2015 : beperkte klinische vorming van artsen uit derde landen.
Een deel van de aanvragers beschikt niet over een Duits, Franstalig of Nederlands diploma. Gezien de beperkte tijdsduur van de afgelijnde activiteiten én de duidelijk geregelde context van supervisie, kan een versoepeling qua taalvereiste overwogen worden. Mits de contextvereiste zoals de aanwezigheid van iemand die de effectieve communicatie met de patiënt kan waarborgen omwille van de kwaliteit en veiligheid van zorg.

- EU artsen uit andere Lidstaten kunnen een deel van hun vormingstraject voor het bekomen van een beroepskwalificatie in België doorlopen (art. 55 a Richtlijn Beroepskwalificaties 2005/36/EG). Uiteraard is er aan internationale samenwerking steeds een bilateraal aspect: ook Belgische artsen in professionele vorming appreciëren een deel buitenlandse vorming.
Zodra er contact is met patiënten, blijft taalkennis belangrijk. Maar een contextvereiste zoals de aanwezigheid van iemand die de effectieve communicatie met de patiënt waarborgt, kan een en ander opvangen en een versoepeling qua taalkennis verantwoorden.

- Reeds gekwalificeerde buitenlandse artsen (EU en derde landen) kunnen een stage doorlopen of deelnemen aan onderzoek dat uitoefening impliceert.
De duurtijd van deze vorming, het gesuperviseerd karakter van de activiteiten en een contextvereiste zoals de aanwezigheid van iemand die de effectieve communicatie met de patiënt waarborgt, kan een en ander opvangen en een versoepeling qua taalkennis verantwoorden.

De Hoge Raad vindt het aangewezen de uitzonderingen duidelijk te omschrijven in het K.B. overeenkomstig art 6 Wet 18 mei 2024. Een algemene ‘catch all clausule’ mits een bepaalde procedure gevolgd wordt [4], draagt niet de voorkeur weg van de Hoge Raad.

Met de meeste hoogachting,

Waterbley Patrick Digitally signed by Waterbley Patrick Date: 2024.06.22 22:08:33 +02'00'

Prof E Cogan
Lid Hoge Raad Artsen

dr P. Waterbley
Ondervoorzitter-secretaris
Hoge Raad Artsen

[3] Voor alle duidelijkheid worden studenten geneeskunde hier buiten beschouwing gelaten want ze hebben nog geen diploma, geen visum en zijn niet ingeschreven in de Orde. Er zijn enkel de (immuniserende) bepalingen van art 124 Wet 10 mei 2024 inzake verpleegkundige prestaties.

[4] Cf het gekende voorbeeld van de Portugese logopedist voor Portugese kinderen in België.